440Clàssica&Jazz | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 07/08/2018 a les 11:00

David Alegret, un corredor de fons

El tenor és el protagonista de la revista '440 Clàssica' d'estiu

David Alegret | Juan Miguel Morales

L'òpera rossiniana, el gust per l'oratori i el lied i l'estima envers la música catalana conflueixen en la veu i la biografia de **David Alegret** (Barcelona, 1972). Aprofitem per parlar amb un artista que tracta la seva veu amb la mentalitat del corredor de fons.

Tot i que la teva dedicació professional a la música ha estat més aviat tardana, la vinculació musical l'has viscuda des de sempre...
Sí, la meva mare era professora de música. Havia fet la carrera de piano, però no es va dedicar al concert sinó a la docència. A més cantava en corals, va ser una de les fundadores de Musica Ficta, el grup encapçalat per **Enric Gispert** que va recuperar la Capella de Música de Santa Maria del Mar. Després va cantar a l'Orfeó Català. D'aquí ve una mica la meva afició. Quan era petit em va posar a la coral L'Esquitx, el grup infantil de la Coral Sant Jordi.

De tota manera, quan vas créixer anaves encaminat cap a la Medicina, no?
Vaig anar cantant però ja no vaig arribar a passar a la Sant Jordi. Vaig estudiar medicina i em mantenia una mica relacionat amb la música com a hobby. Vaig estudiar fins a segon d'harmònia, i flauta travessera fins a quart o cinquè, però ho vaig acabar deixant perquè estava molt centrat en la Medicina. Aleshores, ja al final de la carrera, la meva mare, que cantava a l'Orfeó, em va dir: "Si t'agrada la música i tens nocions, per què no intentes entrar a l'Orfeó Català?". Tenia 22 anys i em faltava un any per acabar la carrera. Vaig fer la prova i vaig entrar al Cor Jove. Recordo que aleshores el dirigia **Conxita García**, que actualment dirigeix el Cor del Liceu. També vaig començar a fer classes particulars amb el contratenor **Xavier Torra**, actualment retirat, que entre altres coses era qui feia el "Cant de la Sibil·la" a Santa Maria del Mar. Torra va ser qui em va

començar a dir que tenia bona veu i que m'hi podria dedicar, però la veritat és que jo ho veia una miqueta lluny.

Per on es mou la teva veu?
És molt particular, en el sentit que puc fer un repertori molt concret. Vaig començar molt centrat en l'oratori i el lied, que segueixo fent. Després, com que tenia facilitat amb la coloratura, vaig començar a fer **Rossini**. De cantants rossinians no n'hi ha gaires, i per allà vaig tirar molt en una època, i hi tiro encara. Però és curiós que, dins els **Rossini**, n'hi ha que feia abans i ara ja no. I altres que no feia, i ara sí. Ara també faig més **Mozart** i algun **Donizetti**, intentant sempre ser molt estricte en la tria.

David Alegret. Foto: Portada '440 Clàssica&Jazz'

Després de Basilea, la ciutat de Viena també va ser important en el teu creixement com a músic...
Vaig guanyar el concurs Karajan Stupendium. El premi eren dos anys de contracte fix a l'Òpera de

Viena. Allà vaig poder treballar tots els rols secundaris: el Gastone de *La traviata*, l'Spoletta de *Tosca*, el Don Curzio de *Les noces de Figaro*... amb la Filharmònica de Viena, **Riccardo Muti**, **Fabio Luisi**... tots els grans directors. Feia els covers de les òperes del meu repertori que en aquella època es feien a Viena, que eren dos **Rossini**: *L'italiana in Algeri* i *El barber de Sevilla*. Aquella era l'època en què començava a despuntar **Juan Diego Flórez**, i com que ell arribava el mateix dia de la funció, jo feia tots els assajos. Va ser tota una experiència. Temps després, quan ja no estava a l'Òpera de Viena, un dia que Flórez hi havia de cantar a *L'italiana in Algeri* es va posar malalt i, com que sabien que jo sabia la producció, em van trucar.

Com va anar aquella substitució?
Va ser tot el mateix dia. Jo estava preparant el paper de Jaquino de *Fidelio* al Liceu, i per sort em van donar permís. Em van trucar de Viena a les 10 del matí, a les 2 de la tarda agafava un vol, a les 4 o 5 arribava a Viena i a dos quarts de 8 del vespre sortia a l'escenari per fer la funció amb **Agnes Baltsa** i **Ferruccio Furlanetto**. Allò va ser una mica com la meva prova de foc.

L'any passat vas publicar amb Daniel Blanch el disc *Impressions de natura* (Columna Música, 2017), on donàveu a conèixer un bon grapat de cançons d'autors catalans. Quina és la teva relació amb la música catalana?
La primera peça que vaig estudiar a classe de cant amb **Xavier Torra** va ser "*Festeig"*, d'**Eduard Toldrà**. Després he tingut una relació molt estreta amb el lied català, sobretot a través d'aquest compositor. La meva veu és molt entenedora i, al capdavall, el lied consisteix a recitar poesia. Em va fer molta il·lusió que la filla de Toldrà, la Narcisa, digués que li agradaria que jo cantés el cicle *La rosa als llavis*. Hi ha un projecte per fer-ho amb orquestra, però costa. L'any 2020 se celebrarà el 125è aniversari del naixement del compositor. A veure si podem donar una bona empenta a la idea...